

รายงาน

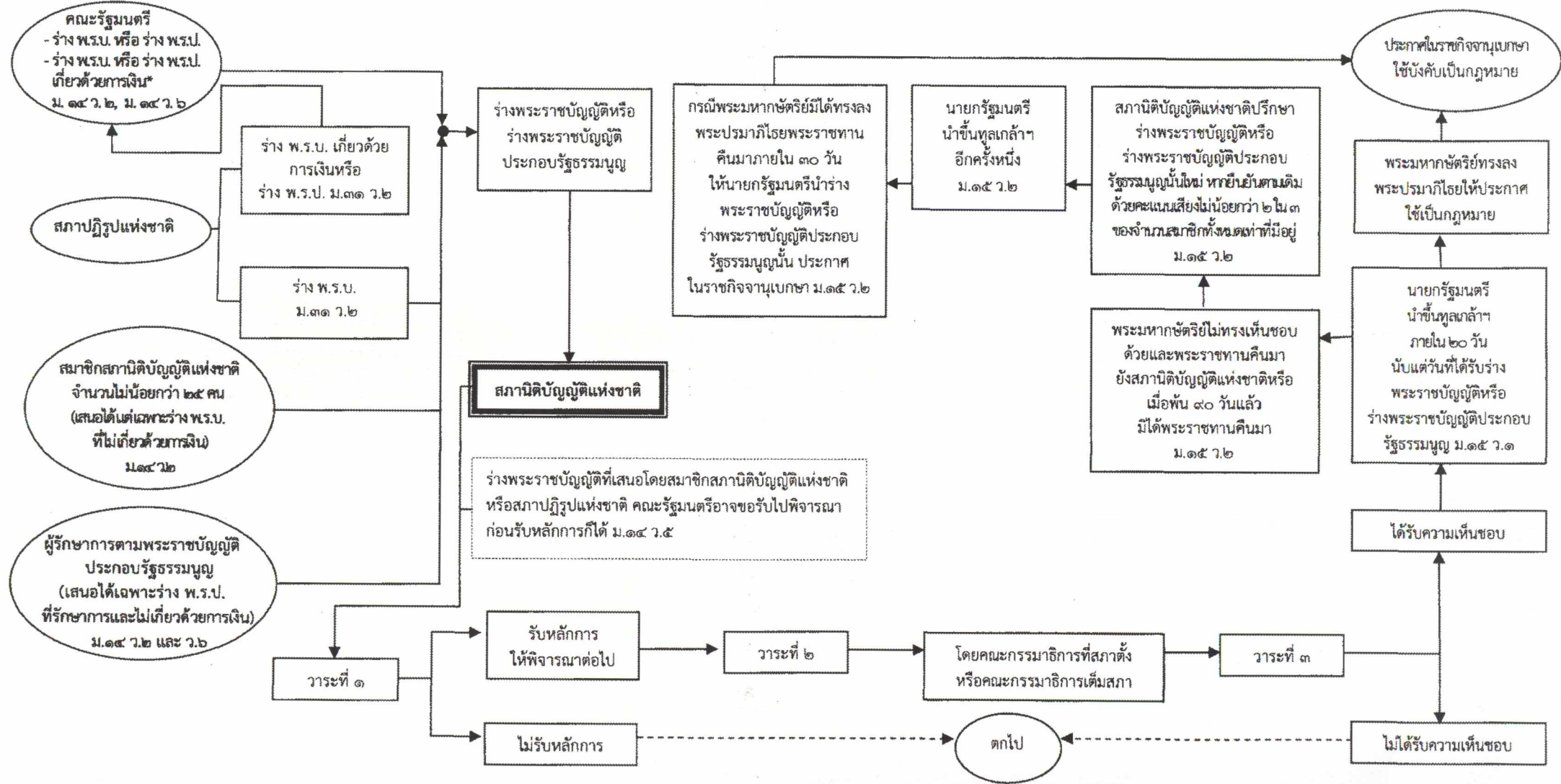
ของ

คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสาร
ทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระบวนการตราพระราชบัญญัติหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

*หมายเหตุ: ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อนหรือ
วางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน
การค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา (ม.๑๔ ว.๓)

จัดทำโดย : กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ
พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสาร

ทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช) (กมธ๒) ๐๐๑๐/ (รพ)

วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. (หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายจุฬา สุขมานพ
๒. พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง
๓. พลเอก นพดล อินทปัญญา
๔. นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง
๕. นายยุทธนา ทัพเจริญ
๖. นายวัฒนา พัทธนนท์
๗. นายวันชัย ศารทูลทัต
๘. ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์
๙. นายสมพร เทพสิทธา
๑๐. พลตรี สมโภชน์ วังแก้ว
๑๑. พลอากาศเอก สฤษดิ์พงษ์ โกมุทานนท์
๑๒. นายสาธิต ชาญเขาวนกุล
๑๓. นายสุธรรม พันธศักดิ์
๑๔. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์
๑๕. พลเอก สุรวัช บุตรวงษ์

บัดนี้ ...

บัดนี้ คณะกรรมการธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง

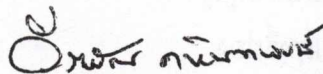
(ชาลี จันทร์เรือง)

ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชดเชยค่าเสียหายทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายวีระพัฒน์ คชินทพงษ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการธิการวิสามัญ

สำนักกรรมการธิการ ๒

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการธิการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๘-๙

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๙

เนตรนภา พิมพ์

มานริกา/ สุพัฒน์ ทาน ๑

ปฐมภรณ์/ วีระพัฒน์ ทาน ๒

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการรับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. (หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๓๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วเสร็จแล้ว
ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ พลอากาศเอก ชาลี จันทรเรือง	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายวันชัย ศรทุลหัต	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายยุทธนา ทัพเจริญ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายจุฬา สุขมานพ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นายวัฒนา พัทธินันท์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ พลตรี สมโภชน์ วังแก้ว	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๗ นายสมพร เทพสิทธา	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๘ ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายวีระพัฒน์ คชินทพงษ์ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิงในการประชุมกรรมาธิการ สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๘๓ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

- นางสาวบุญทรีก์ ไชยิตานุกุล

เศรษฐกิจกรชำนาญการพิเศษ

กระทรวงคมนาคม

กรมการขนส่งทางบก

๑) นางนันทนา ไฝเมตตา	นักวิชาการขนส่งชำนาญการพิเศษ
๒) นางสาวพัชรางค์ ประพฤติธรรม	นักวิชาการขนส่งชำนาญการ
๓) นายสุรเชษฐ คล้ายแจ้	นิติกรชำนาญการ

สำนักงานศาลยุติธรรม

๑) นายไกรฤทธิ์ กอแสงเรือง	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
๒) นางสาวนิภาพรณ์ วงศ์วัฒนเดช	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑) พันตำรวจโท สรรเสริญ กรืออารี	พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานสอบสวน บก.จร.
๒) ร้อยตำรวจเอก วารินทร์ เชื้อเมืองพาน	รองสารวัตร งานสายตรวจ ๑

สำนักงานอัยการสูงสุด

- นายบวร บุญลพ	อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

๔. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกรรมาธิการวิสามัญสงวนความเห็น

๕. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ

จำนวน ๒ คน คือ

๕.๑ พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชาติ

๕.๒ นายเจตน์ ศิรธรานนท์

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ สัญญารับขนคนโดยสารทางถนน</u> <u>ระหว่างประเทศ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u> พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชาติ คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ หน้าที่และสิทธิของผู้ขนส่ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข

(มาตรา ๑๔/๑)

นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

เป็นมาตรา ๑๔/๑ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ ความรับผิดและช้อยกเว้นความรับผิด

ของผู้ขนส่ง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ การจำกัดความรับผิดของผู้ขนส่ง
และการคิดค่าสินไหมทดแทน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

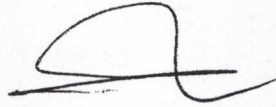
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ การใช้สิทธิเรียกร้องและการระงับข้อพิพาท</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชดเชยค่าเสียหายทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา คือ

เพื่อเป็นหลักประกันแก่คนโดยสารที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในการได้รับชดเชยค่าเสียหายที่อาจเกิดขึ้น สมควรที่กระทรวงคมนาคม โดยกรมการขนส่งทางบก จะกำหนดให้ผู้ขนส่งซึ่งรับชดเชยค่าเสียหายโดยสารทางถนนระหว่างประเทศจัดทำประกันความรับผิด โดยมีความคุ้มครองไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ด้วย

๘. คณะกรรมการการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
รวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายจุฬา สุขมานพ)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การรับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ
พ.ศ.....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรับขนคนโดยสารทางถนน
ระหว่างประเทศ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับขนคนโดยสารทางถนน
ระหว่างประเทศ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“คนโดยสาร” หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ขนส่งได้ทำการขนส่งตามสัญญารับขน
คนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ
“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับที่จะทำการขนส่งคนโดยสารทางถนนระหว่าง
ประเทศเป็นทางค้าปกติของตน ไม่ว่าจะมีส่วนหรือไม่มีก็ตาม
“การเดินทาง” หมายความว่า การเดินทางของคนโดยสารโดยรถจากจุดต้นทาง
ไปยังจุดปลายทางตามที่กำหนดในสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ
และให้หมายความรวมถึงการขึ้นหรือลงรถในระหว่างการเดินทางนั้นด้วย
“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

“ล่าช้า” หมายความว่า

(๑) การถึงจุดปลายทางช้ากว่ากำหนดเวลา ในกรณีที่มีการตกลงกำหนดเวลาไว้

(๒) การถึงจุดปลายทางช้ากว่ากำหนดเวลาอันควรตามหน้าที่อันพึงปฏิบัติได้

ของผู้ขนส่งในพฤติการณ์เดียวกัน ในกรณีที่ไม่มีการตกลงกำหนดเวลาไว้

“สัมภาระ” หมายความว่า สัมภาระติดตัวและสัมภาระลงทะเลเบียน

“สัมภาระติดตัว” หมายความว่า สัมภาระที่อยู่ในความดูแลของคนโดยสารระหว่างการเดินทาง และให้หมายความรวมถึงของใช้ส่วนตัวที่ติดตัวคนโดยสารด้วย

“สัมภาระลงทะเลเบียน” หมายความว่า สัมภาระที่คนโดยสารส่งมอบให้ผู้ขนส่งดูแล

“ข้อสงวน” หมายความว่า ข้อความเกี่ยวกับสภาพของสัมภาระลงทะเลเบียนว่า อยู่ในสภาพที่ไม่เรียบร้อยซึ่งผู้ขนส่งได้ระบุไว้ในใบรับสัมภาระลงทะเลเบียนในเวลาที่ผู้ขนส่งได้รับมอบสัมภาระลงทะเลเบียน หรือข้อความที่คนโดยสารมีหนังสือแจ้งผู้ขนส่งในเวลาที่คนโดยสารได้รับมอบสัมภาระลงทะเลเบียนนั้นคืบว่า มีจำนวนไม่ครบหรือมีความเสียหายเกิดขึ้น แล้วแต่กรณี

“หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน” หมายความว่า หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่สัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ

ในกรณีที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของการเดินทางมีการใช้การขนส่งรูปแบบอื่นในการขนส่งคนโดยสารและสัมภาระ ความสูญหายหรือเสียหายที่เกิดขึ้นกับคนโดยสารหรือสัมภาระในระหว่างการใช้การขนส่งรูปแบบอื่น ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบตามบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งรูปแบบอื่นนั้น

ในกรณีที่มีการเดินทางตามสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ ต้องหยุดลงด้วยเหตุใดก่อนถึงจุดปลายทาง ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่การขนส่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจุดที่หยุดลงนั้นจะอยู่ภายในประเทศต้นทางหรือประเทศอื่น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

สัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ

มาตรา ๖ สัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ คือ สัญญาที่ผู้ขนส่งตกลงกับคนโดยสารว่าจะรับดำเนินการหรือจัดให้มีการขนส่งคนโดยสารทางถนนและสัมภาระโดยรถจากจุดต้นทางในประเทศหนึ่งไปยังจุดปลายทางในอีกประเทศหนึ่ง หรือจากจุดต้นทางในประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งแล้วกลับมายังจุดปลายทางในประเทศต้นทาง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีท่าหนึ่งหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๗ ข้อตกลงใดในสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีผลไม่ว่าโดยตรงหรือโดยปริยาย เป็นการปลดเปลื้องความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง หรือเป็นผลให้ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบน้อยกว่าตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ข้อตกลงที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ของข้อตกลงอื่น ในสัญญานั้น

มาตรา ๘ การรับขนคนโดยสารตามสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ ผู้ขนส่งต้องออกตั๋วโดยสารไว้เป็นหลักฐานให้แก่คนโดยสารไม่ว่าจะเป็นตั๋วโดยสาร ที่ออกเป็นรายบุคคลหรือตั๋วโดยสารที่ออกเป็นหมู่คณะ

มาตรา ๙ ตั๋วโดยสารอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขนส่ง
 - (๒) จุดต้นทางและจุดปลายทางของการเดินทาง
 - (๓) วันเดินทางหรือช่วงเวลาที่สามารถใช้ตั๋วโดยสารนั้นได้
 - (๔) ราคาตั๋วโดยสาร
 - (๕) ข้อความที่กำหนดให้การรับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี
- ตั๋วโดยสารอาจออกโดยระบุชื่อคนโดยสารหรือออกให้แก่ผู้ถือก็ได้

มาตรา ๑๐ การไม่ได้ออกตั๋วโดยสารตามมาตรา ๘ การออกตั๋วโดยสารโดยมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๙ หรือการที่ตั๋วโดยสารสูญหาย ย่อมไม่กระทบต่อความมีอยู่ หรือความสมบูรณ์ของสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ

มาตรา ๑๑ ผู้ขนส่งต้องออกใบรับสัมภาระลงทะเบียนให้แก่คนโดยสาร เมื่อได้รับมอบสัมภาระลงทะเบียนไว้ โดยอาจออกรวมไปกับตั๋วโดยสารก็ได้

มาตรา ๑๒ ใบรับสัมภาระลงทะเบียนอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขนส่ง
- (๒) จุดต้นทางและจุดปลายทางของการเดินทาง
- (๓) วันที่ออกใบรับสัมภาระลงทะเบียน
- (๔) จำนวนและน้ำหนักของสัมภาระลงทะเบียน
- (๕) ค่าขนส่งสัมภาระลงทะเบียนส่วนที่เกินเกณฑ์สูงสุดตามที่กำหนดไว้

ในมาตรา ๑๓

(๖) ข้อความที่กำหนดให้การรับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

มาตรา ๑๓ การไม่ได้ออกใบรับสัณการะลงทะเบียนตามมาตรา ๑๑ หรือ การออกใบรับสัณการะลงทะเบียนโดยไม่ได้รับแจ้งจำนวนหรือน้ำหนักของสัณการะลงทะเบียน ตามมาตรา ๑๒ (๔) ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าจำนวนหรือน้ำหนักของสัณการะลงทะเบียนนั้นเท่ากับเกณฑ์ สูงสุดที่อนุญาตให้คนโดยสารนำไปกับตนได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากค่าโดยสารตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

การไม่ได้ออกใบรับสัณการะลงทะเบียนตามมาตรา ๑๑ ย่อมไม่ทำให้ผู้ขนส่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

หน้าที่และสิทธิของผู้ขนส่ง

มาตรา ๑๔ ผู้ขนส่งต้องตรวจสอบสภาพเท่าที่เห็นได้จากภายนอกของสัณการะลงทะเบียนใน เวลาที่ลงทะเบียนสัณการะนั้น และหากจำเป็น ผู้ขนส่งต้องระบุข้อสงวนไว้ในใบรับสัณการะลงทะเบียนตาม ความเหมาะสม ~~และผู้ขนส่งมีสิทธิตรวจสอบสิ่งที่ยังบรรจุอยู่ภายในสัณการะนั้น~~

ถ้าผู้ขนส่งมิได้ระบุข้อสงวนไว้ ให้สันนิษฐานว่าสัณการะนั้นอยู่ในสภาพเรียบร้อย

มาตรา ๑๕ ในเวลา que ผู้ขนส่งส่งมอบสัณการะลงทะเบียนคืนให้แก่คนโดยสาร คนโดยสารต้องตรวจสอบจำนวน สิ่งที่ยังบรรจุอยู่ภายใน และสภาพของสัณการะนั้น หากพบว่ามีจำนวนไม่ ครบหรือมีความเสียหายเกิดขึ้น ให้คนโดยสารมีหนังสือแจ้งข้อสงวนต่อผู้ขนส่งทันที

ถ้าคนโดยสารรับมอบสัณการะลงทะเบียนโดยมิได้มีหนังสือแจ้งข้อสงวน ให้สันนิษฐานว่าได้มีการส่งมอบสัณการะลงทะเบียนครบถ้วนในสภาพเรียบร้อย

มาตรา ๑๖ เมื่อผู้ขนส่งได้ส่งมอบสัณการะลงทะเบียนให้แก่ผู้ถือใบรับสัณการะลงทะเบียน ให้ถือว่าผู้ขนส่งได้ส่งมอบสัณการะดังกล่าวโดยชอบแล้ว

ในกรณีที่มิบุคคลใดเรียกร้องให้ส่งมอบสัณการะลงทะเบียนโดยไม่มีใบรับสัณการะ ลงทะเบียนมาแสดง ผู้ขนส่งไม่จำเป็นต้องส่งมอบสัณการะดังกล่าวให้ เว้นแต่บุคคลนั้นจะสามารถพิสูจน์ถึงสิทธิ ของตนที่จะรับมอบสัณการะลงทะเบียนนั้น

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดมารับสัณการะลงทะเบียนเมื่อรถมาถึงจุดปลายทาง ไม่ว่าจะ ได้มีการออกใบรับสัณการะลงทะเบียนหรือไม่ ให้ถือว่าสัณการะนั้นยังอยู่ในความดูแลรักษาของผู้ขนส่ง แทนคนโดยสาร แต่ผู้ขนส่งอาจมอบหมายให้บุคคลภายนอกดูแลรักษาสัณการะนั้นแทนก็ได้ โดยผู้ขนส่งหรือบุคคลที่ดูแลรักษาดังกล่าวมีสิทธิได้รับบำเหน็จตามสมควร

การดำเนินการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับสัณการะลงทะเบียนที่ไม่มีผู้รับตามวรรคสาม ให้ผู้ขนส่งมีสิทธิดำเนินการเกี่ยวกับสัณการะนั้นตามกฎหมายของประเทศที่สัณการะได้รับการดูแลรักษาไว้ แต่ถ้สัณการะดังกล่าวได้รับการดูแลรักษาไว้ในประเทศไทย ให้นำบทบัญญัติว่าด้วย การรับขนคนโดยสารตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

หมวด ๓

ความรับผิดและชดเชยความรับผิดของผู้ขนส่ง

มาตรา ๑๗ ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกายหรือจิตใจ
ของบุคคลโดยสารอันเป็นผลมาจากอุบัติเหตุเกี่ยวกับการขนส่งที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง

มาตรา ๑๘ ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายอันเป็นผลมาจากการที่คนโดยสารและ
สัมภาระไปถึงจุดปลายทางล่าช้า

มาตรา ๑๙ ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายหรือการสูญหายของสัมภาระติดตัวอันเป็น
ผลมาจากอุบัติเหตุเกี่ยวกับการขนส่งที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง

มาตรา ๒๐ ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายหรือการสูญหายที่เกิดแก่สัมภาระ
ลงทะเบียนนับแต่เวลาที่ผู้ขนส่งได้รับมอบสัมภาระลงทะเบียนจนถึงเวลาที่ผู้ขนส่งได้ส่งมอบสัมภาระนั้นคืน
หากมิได้มีการส่งมอบสัมภาระลงทะเบียนคืนให้แก่คนโดยสารภายในสามสิบวัน
นับแต่เวลาที่รถไฟไปถึงจุดปลายทาง หรือกำหนดเวลาที่รถจะไปถึงจุดปลายทาง หรือเวลาที่ตามปกติควรจะ
ไปถึงจุดปลายทาง แล้วแต่เวลาใดเป็นเวลาหลังสุด ให้ถือว่าสัมภาระลงทะเบียนนั้นสูญหาย และคน
โดยสารมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการสูญหายดังกล่าวได้

ในกรณีที่ผู้โดยสารลงทะเบียนกลับมาภายหลัง ผู้ขนส่งต้องแจ้งให้คนโดยสาร
ทราบในทันที และคนโดยสารมีสิทธิเรียกสัมภาระนั้นคืน โดยจะต้องคืนค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับมา
แต่ไม่เสียสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการสูญหายหรือความเสียหายบางส่วน
หรือเพื่อความล่าช้า

ถ้าคนโดยสารไม่ใช่สิทธิเรียกคืนตามวรรคสาม ผู้ขนส่งมีสิทธิที่จะดำเนินการ
แก่สัมภาระดังกล่าวตามที่เห็นสมควรตามกฎหมายของประเทศที่สัมภาระลงทะเบียนนั้นตกค้างอยู่

ในกรณีที่สัมภาระลงทะเบียนนั้นตกค้างอยู่ในประเทศไทย ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการรับ
ช่วงสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๑ ผู้ขนส่งต้องรับผิดเพื่อการกระทำหรือละเว้นการกระทำของลูกจ้าง ตัวแทน
หรือผู้รับจ้างช่วงของตนซึ่งได้กระทำไปในทางการที่จ้างหรือภายในขอบอำนาจแห่งการเป็นตัวแทนหรือใน
กิจการที่รับจ้างช่วงนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ผู้ขนส่งจะปฏิเสธความรับผิดในความสูญหาย ความเสียหาย
หรือความล่าช้าที่เกิดขึ้นหรือเป็นผลจากความชำรุดบกพร่องของรถที่ใช้ในการขนส่ง
หรือการหย่อนความสามารถทางร่างกายหรือจิตใจของผู้ขับขี่มิได้

มาตรา ๒๓ ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดชอบในความสูญหาย ความเสียหาย หรือความล่าช้า ถ้าพิสูจน์ได้ว่าความสูญหาย ความเสียหาย หรือความล่าช้านั้น เกิดขึ้นหรือเป็นผลจาก

- (๑) เหตุสุดวิสัย
- (๒) ความชำรุดบกพร่องของสัมภาระนั้นเอง
- (๓) ความผิดหรือประมาทเลินเล่อของคนโดยสารนั้นเอง
- (๔) สภาพร่างกายหรือจิตใจของคนโดยสารที่เป็นอยู่ก่อนการเดินทาง

หมวด ๔

การจำกัดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งและการคิดค่าสินไหมทดแทน

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คนโดยสารตาย หรือบาดเจ็บทางร่างกายหรือจิตใจ ให้จำกัดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งไว้ไม่เกินห้าพันหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อคนโดยสารหนึ่งคนในเหตุการณ์เดียวกัน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่สัมภาระลงทะเบียนสูญหายหรือเสียหาย ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบไม่เกินแปดจุดสามสามหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งกิโลกรัมของน้ำหนักรวมทั้งหมดแห่งสัมภาระลงทะเบียนนั้น หรือหนึ่งร้อยหกสิบหกจุดหกเจ็ดหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อสัมภาระลงทะเบียนหนึ่งชิ้น แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า

ในกรณีที่สัมภาระติดตัวสูญหายหรือเสียหาย ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบไม่เกินหนึ่งร้อยหกสิบหกจุดหกเจ็ดหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อคนโดยสารหนึ่งคน

ในกรณีที่ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบทั้งกรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบไม่เกินสามร้อยสามสิบสามจุดสามสี่หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อคนโดยสารหนึ่งคน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีความเสียหายอื่นที่เกิดจากความล่าช้า ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบไม่เกินราคาค่าโดยสาร

มาตรา ๒๗ คู่สัญญาในสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศอาจตกลงกำหนดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ก็ได้

มาตรา ๒๘ นอกจากค่าสินไหมทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว ในกรณีที่ผู้ขนส่งไม่สามารถดำเนินการขนส่งตามสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศได้เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งที่เกิดขึ้นภายหลังอันจะโทษผู้ขนส่งไม่ได้ ผู้ขนส่งต้องใช้คืนราคาค่าโดยสารตามส่วนที่ยังไม่ได้ขนส่ง

มาตรา ๒๙ ผู้ใช้สิทธิเรียกร้องมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยในค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละห้าต่อปี นับแต่วันที่ได้ส่งข้อเรียกร้องเป็นหนังสือแก่ผู้ขนส่ง หรือนับแต่วันที่ฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ

มาตรา ๓๐ การยกเว้นความรับผิดของผู้ขนส่งตามมาตรา ๒๓ และการจำกัดความรับผิดของผู้ขนส่งตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มิให้ใช้บังคับถ้าพิสูจน์ได้ว่าการตาย การบาดเจ็บ ความเสียหาย หรือความล่าช้าเป็นผลจากการที่ผู้ขนส่ง ลูกจ้าง ตัวแทน หรือผู้รับจ้างช่วงของตน กระทำการหรืองดเว้นการกระทำการโดยจงใจให้เกิดการตาย การบาดเจ็บ ความเสียหาย หรือความล่าช้า หรือโดยละเลยไม่เอาใจใส่ทั้งที่รู้ว่าการตาย การบาดเจ็บ ความเสียหาย หรือความล่าช้านั้นอาจเกิดขึ้นได้

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์แห่งการคำนวณความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ การแปลงหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินให้เป็นสกุลเงินบาท ให้คำนวณ ณ เวลาอันเป็นฐานของการคำนวณค่าเสียหาย โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย

หมวด ๕

การใช้สิทธิเรียกร้องและการระงับข้อพิพาท

มาตรา ๓๒ ความในพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่เกิดจากสัญญารับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ ไม่ว่าการใช้สิทธิเรียกร้องนั้นจะมีมูลกรณีจากสัญญาหรือละเมิด

ในกรณีที่มีการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อลูกจ้าง ตัวแทน หรือผู้รับจ้างช่วงของผู้ขนส่ง บุคคลที่ถูกใช้สิทธิเรียกร้องดังกล่าวมีสิทธิยกข้อต่อสู้ของผู้ขนส่งตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ขึ้นต่อสู้ผู้ใช้สิทธิเรียกร้องได้ด้วย

มาตรา ๓๓ ในการฟ้องคดีเรียกค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ โจทก์มีสิทธิเลือกฟ้องคดีในศาลใดศาลหนึ่งที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามกฎหมายของประเทศนั้นได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ศาลในประเทศที่การรับขนเริ่มต้นหรือสิ้นสุดลง

(๒) ศาลในประเทศที่ความสูญหายหรือความเสียหายเกิดขึ้น หากสามารถระบุได้

(๓) ศาลในประเทศที่เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้ขนส่ง หรือ

(๔) ศาลในประเทศที่เป็นภูมิลำเนาของโจทก์

การฟ้องคดีเรียกค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ในประเทศไทยให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๓๔ คู่สัญญาอาจตกลงเป็นหนังสือให้ระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

มาตรา ๓๕ การใช้สิทธิเรียกร้องที่เกิดจากการรับชนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้ฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ ให้เป็นอันขาดอายุความ

(๑) สามปี สำหรับการตาย การบาดเจ็บ หรือความเสียหายต่อร่างกายหรือจิตใจของคนโดยสาร

(๒) หกเดือน สำหรับการสูญหาย ความเสียหาย ความล่าช้าของสัมภาระ และความล่าช้าในการถึงจุดหมายของคนโดยสาร

การนับอายุความตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่เกิดสิทธิเรียกร้อง หรือวันที่ถึงจุดหมายปลายทาง หรือวันที่กำหนดจะไปถึงจุดหมายปลายทาง หรือวันที่สมควรถึงจุดหมายปลายทางตามหน้าที่อันพึงปฏิบัติได้ของผู้ขนส่งในพฤติการณ์เดียวกัน แล้วแต่วันใดเป็นวันหลังสุด

ถ้าเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันมีโทษทางอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าอายุความตามวรรคหนึ่ง ให้নাอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ

.....

.....

สรุปผลการดำเนินงาน
ของ
คณะกรรมการธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการธิการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๖ ครั้ง ดังนี้

<u>ครั้งที่ ๑</u>	วันจันทร์ที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗
<u>ครั้งที่ ๒</u>	วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗
<u>ครั้งที่ ๓</u>	วันจันทร์ที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗
<u>ครั้งที่ ๔</u>	วันพุธที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗
<u>ครั้งที่ ๕</u>	วันจันทร์ที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗
<u>ครั้งที่ ๖</u>	วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับชนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการ

นายวิระพัฒน์ คชินทพงษ์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิงฯ
นางสาวมาณริกา จันทาโก	วิทยากรชำนาญการ
นายสุพัฒน์ โพธิ์เงิน	นิติกรปฏิบัติการ
ว่าที่ร้อยตรี ปฐมภรณ์ แป้นจรัสศิริ	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพวงพยอม หนึ่งชนะ	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นางสาวเนตรนภา นาโควงศ์	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นายวิระพัฒน์ คชินทพงษ์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิงฯ
นางสาวมาณริกา จันทาโก	วิทยากรชำนาญการ
นายสุพัฒน์ โพธิ์เงิน	นิติกรปฏิบัติการ
ว่าที่ร้อยตรี ปฐมภรณ์ แป้นจรัสศิริ	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวเนตรนภา นาโควงศ์	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ออกแบบและพิมพ์ที่
สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๓, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕